

סוג של סיכום טיול

דוד, מאגדה (המדריכה המקומית), מישה (הנהג), חברים יקרים ומקסימים! אפשר למשל לסכם טיול כזה באופן הזה: טיסה קצרה, הגעת לילה לארץ לא מוכרת ולא ידועה, מפגש עם קבוצת אנשים זרים, עייפות וציפייה נרגשת לבאות. אח"כ פותחת עיניים בבוקר ומוצאת עצמי במקום חדש, זר ומאד שונה מהמוכר. אני נושמת עמוק, פוקחת עיניים לרווחה ופשוט בולעת ושותה את המראות כמו ילדה קטנה בוונדרלנד.

קול המים מלווה, זורם, מפכפך, נוטף, שוצף וקוצף. כל יום כל הזמן בכל מקום, כה מרגיע. כפרים קטנטנים, לפעמים רק 7-8 בתים, מחוספסים וגסים – גגות פח, ריבועי שדות ירוקים וירוקים-בהירים לאחר אסיף. הרבה שדות תירס. גינות בראשיתיות, צנועות ותמימות. עץ תפוחים אחד או שניים בחצר, עץ שזיף, אגס או חבוש, פה ושם. להקת אווזים מדדים, פרות עומדות במדיטאציה באמצע הכביש, תוהות מה בא אוטובוס מרעיש ותזזיתי לדחוק אותן הצידה משלוותן האלוהית. פה ושם חזרזירים שמנמנים ואימהותיהן הכבדות עם עטינים מטלטלים לאחר המלטה.

ויערות – יערות יערות מלוא העיניים, מכל הצדדים, תלויים על מצוקים תלולים כמו על מגדל בבל. כל כך ירוקים, רעננים, מרווי צימאון של מבקרים לרגע – אנשי מדבר יבש. ירוקים באין סוף גוונים של ירוק, שמתחילים להיפרד מעוד קיץ ולהתכונן לעוד סתיו וחורף מלבין. אין קץ ליופי הנפרש לפני, לכל מלוא רוחב העין. והעין - לא שבעה מן המראות. אין ספור צורות להרים וצבעיהם. הלב מתרחב, ממש שר. אני מתקרבת ומוצאת בתוכי ממש רגשות דתיים של יראת הווד. חלקם מתרוממים ומבקיעים את השמיים בחודיהם, מתעטפים בצעיפי עננים עדינים.

האנשים – קשי יום, קשי פנים ומבע, פניהם חצובים וחרוצים כמו הסלעים האדירים שבחיבוקם נוצרו ונולדו. אנשים יפים, מלח הארץ, עיניהם עזות, פיראיות. בורקות, מוכנות לצידי, גופם קל וחסון. לפתחי הבתים פרחים צבעוניים וביישניים, ברכת הבית ואהבת הכנסת האורחים. מזונם הפשוט והמעורר כבוד. עגבניה, מלפפון, מעט גבינה, ולחם, הכל מעשה ידיהם חרושות הקמטים. מעורר כבוד רב!

דוד – גבר חסון, מקרין פיזיות וכח, רצינות ומופנמות. יעקב בן-זוגי כל הזמן לוחץ: "איך מזהה את המדריך?", ואני אומרת: "אל תדאג, אני אזהה", למרות שלא נאמר לנו, למשל: "אני אהיה עם חולצה לבנה ופסים אדומים, כובע כחול בידי ומעל לפסים יהיו ג'ירפה ופיל עם פנדה על גבה ועל ראשה כובע פונפון... ואכן, היינו בין הראשונים שהגיעו לכיוון והצבעתי עליו ואמרתי: "הנה שם – זה הוא!". ויעקב שואל: "אבל איך את יודעת?", ואני אומרת: "אני יודעת!!!".

דוד – זו היתה זכות לנו להכיר אותך. אוצר הידע העצום שלך פתח לנו צוהר לעולם גדול של הסטוריה, גיאוגרפיה, תרבות ומסורת ועם גדול. היה לי נפלא לשמוע אותך מדבר בנועם ומתנהל בנועם הליכות, קולך באינטונאציה רכה ושלווה, ווליום וניגון מותאמים עניינית. לא מטרטר ומרעים, מעיק וחופר בלי גבול.

לדעתי אתה מדריך הטיולים האידיאלי! נתגלית כעדין וחם, רגיש ובעל סבלנות וסובלנות מעוררים כבוד וקנאה. בחירת קטעי ההסבר לטעמי מושלמת ובמינון הנכון. והאיש הגדול, משדה התעופה, המקרין הרבה כח גופני ורצינות, מתגלה כחלה גדולה ומתוקה של ערב שבת, בבית עם כל המשפחה.

אנחנו התברכנו בך ותהיה אתה מבורך בכל פועלך ובכל דרכיך!

בכבוד רב ובאהבה,

ליה ויעקב, מושב שעל רמת הגולן,